

መግቢያ

‹ሥነ ፍጥረት› የሁለት የግዕዝ ቃል ጥምረት ሲሆን "ሥነ" እና "ፍጥረት" ስነ ጣለት ስናይ ከሚለው የግዕዝ ግስ የተገኘ ሲሆን ትርጉሙም ያጣረ፣ የተዋበ ጣለት ነው። እግዚአብሔር የልጠራቸው ፍጥረታት ሁሉ ፍጥረት ይባላሉ። በተጨጣሪም የፍጥረት መበጀት የፍጥረታት መስጣጣት (ስንዓ) ተስንአ ጣለት ተስጣጣ ጣለት ነው። ይህም ሲባል ፍጥረታት የጊዜ ዑደታቸውን ጨርሰው ምንም ሳያዛቡ ሳያዛንፉ በተስልረሳቸው የጊዜ ልክ በታስበሳቸው ቦታ ሲስፍሩ፣ ሲያርፉ ለምሳሌ ያህል ፀሀይ የጊዜ ዑደቷን ጨርሳ በምስራቅ ወጥታ በምዕራብ እንደምትጠልቅ ይህ ለምሳሌ እንደ ሌሎች የተልጥሮ ሁንቶች ለዚህ ለፍጥረታት መስጣጣት አይንተኛ ምሳሌ ሲሆኑ ይችላሉ። ኢሳ 48፡13 ዮሐ 1፡3 ፍጥረታት የተልጠሩባቸው አራት ባህሪያት አሉ (እሳት፣ ውሃ፣ መሬት፣ ንፋስ) እንዚህ ባህሪያቸው የጣይስጣሙ ሲሆኑ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጥበብና ሀይል ተስጣምተው ስለሚኖሩ ነው። በአጠቃላይ ስነ ፍጥረት ጣለት ያጣረ፣ የተዋበ፣ የተስጣጣ፣ የተበጀ ፍጥረት ጣለት ነው።

"እግዚአብሔርም የፈጠረው ሁሉ መልካም እንደሆነ አየ" ዘፍ 1፡31 የሥነ ፍጥረት ታሪክ አበው ቅዱሳን ሊቃውንት ቤተክርስቲያን ከአሰራው መፅሐፍ አውጣጥተው ጽፈው ያቆዩልን የቤተክርስቲያን ትምህርት ነው፡፡

ሕግዚአብሔር ባወቀው ሰማይና ምድር ሕንዲሁም በሕነርሱ ውስጥ የሚገኙትን ሁሉ ከምንም (ካሰመኖር) ወደ መኖር አምጥቶ ስነፍጥረትን የፌጠረበት ሁኔታ ሕና ስርዓት የምንማርበት ትምህርት ነው።

ስለ ሥነ ፍጥረት መጣር ለምን ያስፈልጋል ቢባል ስራ ሰሪ ስራውን ሲያደንቁስት ደስ እንደሚሰኝ በሰራውም ስራ እንደሚደነቅ ሁሉ አለጣትን ካለመኖር ወደ መኖር አምጥቶ የፈጠረው ጌታም የፈጠረውን ፍጥረታት አውቀን እንደፈጣሪነቱ እንድንገዛለት ነው።

‹ሰማያት የእግዚአብሔር ክብር ይነገራሱ ሰማይ ጠፌር የእጁን ሥራ ያወራል› ሮሜ 1፡20 ኢየ 12፡7-10

አባታችን አብርሃም በአባቱ ቤት ሳለ ጣኦት ከማምለክ ወጥቶ የፈጠረውን አምላክ ፍጥረታትን በመረመረ ጊዜ እግዚአብሔርን ይፈልግ ለነበረው ለአብርሃም ተገለጠለት አብርሃምም ፍጥረታትን የፈጠረ ያስገኘ አምላክ እንዲገለጥት ወዶዋልና የወደደውን አገኝ ስለዚህ የማይለወጥና የማይዛነፍ የሥነ ፍጥሬት ስርዓት ያለው ዓለም ለሕግዚአብሔር መኖር ታላቅ ምስክር ነው።

በተጨማሪም እግዚአብሔር ፈጣሪ እንደሆነ ከሚጠቅሱ የመፅሀፍ ቅዱስ ክፍሎች መካከል

- 1 "በመጀመሪያ ሕግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ" ዘፍ 1፡1
- 2 "አቤቱ አንተ ከጥንት ምድርን መስርትህ ሰማያትም የእጅህ ሥራዎች ናቸው" መዝ 101፡25
- 3 "በሕግዚአብሔር ቃል ሰማዮች ፀኑ" መዝ 32

አሁን ደግሞ እግዚአብሔር ግዙፋንና ረቂቁን ዓለም በመጀመሪያ የፌጠረው ከምንም ተነስቶ የሚያገናኘው የሚያዋህደው ነገር ሳይኖር ነው።

"ዓስሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተዘ*ጋ*ጁ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንደሆነ በሪምነት እናስተውሳለን" ሪብ ፡ 3

እግዚአብሔር ፍጥሬታትን ከመፍጠሩ በፊት እርሡ አስቀድሞ እንደነበረ ከሚነግሩን የመፅሀፍ ቅዱስ ክፍሎች መካከል

"እግዚአብሔር *ግን* አስቀድሞ *ንጉሥ* ነው" *መ*ዝ 73፡12

"ተራሮች ሳይወስዱ ምድር ዓስምም ሳይሰሩ ከዘላስም እስከ ዘላስም ድረስ አንተ ነህ" *መገ*I 88፡2 "አባት ሆይ ዓስም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ" ዮሐ 17፡5 ምሣ 8፡24

እግዚአብሔር ፍጥረታትን ስምን ፈጠረ?

- 1 <u>ህልውናው ይታወቅ ዘንድ</u> ህልውና ማስት (የእግዚአብሔር መኖር) በስነ ፍጥረቱ ይታወቃል፡፡ የእግዚአብሔር መኖር በስነ ፍጥረቱ ይታወቃል ሲባል የፍጥረታት መስማማት እዚሁ ላይ ሲጠቀስ ይችላል፡፡
- 2 <u>ታውቆ ይመሰገን ዘንድ</u> ይህም ሲባል በስነፍጥረቱ መኖሩን *ያረጋገ*ጥነውን ሕግዚአብሔር ስማመስገን ነው፡፡ ማቴ 11፡ 25 ኢዮ 12፡7 ኤፌ 2፡10 ኢሣ 43፡7
- 3 <u>ለአንክሮ ለተደምሞ</u> የእግዚአብሔርን ፍጥረት ለማድነቅ እና ስራውን አይቶ እግዚአብሔርን ግሩም ለማለት "በልው ለእግዚአብሔር ግሩም ግብርከ"
- 4 <u>ሰመፈቅደ ሕያዋን</u> (ሰመብል ሰመጠጥ) ይኸውም እንስሳት አርደህ ብሳን አልበህ ጠጣን እያሉ ይስምኑት እንደነበር በአዳምና ሔዋን ታውቋል መዝ 103፡13 ዮሐ 15፡1 መዝ 103፡15

5 <u>ለትምህርና ለተግሳፅ</u> እግዚአብሔር በስነ ፍጥረት ብዙ ቦታ አስተምሯል ይኸውም ለንበሬ በዘር ለሴቶች (ለእናቶች) በእርሻ መስሎ አስምሯል፡፡ "እንደ ርግብ የዋህ እንደ እባብ ብልህ"" ሁት ብሎ ተናግሯል ጌታችን በሌላም በኩል ጣቴ 10፡16 ላይ "ከበለስ ተጣሩ ብሏል"

ሰዎች በቀሳሱ ይማሩ ዘንድ ስነፍጥረትን እየጠቀስ ያስተምር ነበር። እግዚአብሔር አምሳክ **ሥውና መሳ**ሪክትን የፌጠረው ስሙን ለመቀደስ ክብሩን ለመውረስ ከሳይ እንዳየነው ማለት ነው የቀሩትን ለምግብ *ሥጋ* ለምግብ ነፍሰ "ለአንክሮ ለተዘክሮ" ነው

ኢግ 43-7 መዝ 148-1-13 ራዕ 4፡11 የሐዋ 14፡17 እግዚአብሔር ከላይ እንደጠቀስነው በ6 ቀናት ውስጥ 22 ፍጥረታትን ፈጥሮ በ7ኛው ቀን ከሰራው ሁሉ ዐረፌ በአንኤ መፍጠር ተስኖት ሳይሆን ሰኛ አብነት ሊሆን ብሎ ይህን የመሰለ ድንቅ ስራን ሰራ ዘወ 20-9

አፈጣጠራቸውም በሦስት ወገን ነው

- 1 <u>በኃልዮ</u> /በአርምሞ(በዝምታ) 7 ፍጥረታትን ፈጥሮዋል
- 2 በነቢብ /በመናገር/ 14 ፍጥረታትን ፈጥሮዋል
- 3 <u>በንቢር</u> (በመስራት) 1 ፍጥረትን ፈጠረ እዚህ *ጋ*ር እንደምንረዳው የሰውን ልጅ ብቻ ነው በንቢር (በመስራት የፈጠረው ይኸውም እግዚአብሔር ለሠው ልጆች ያለውን ፍቅር መረዳት እንችሳለን። በአርምሞ የተፈጠሩት መሳሪክትን ጨምሮ ከመሳሪክት በፊት ያልተፈጠሩትን ያጠቃልሳል ለምን በመናገር አልፈጠራቸውም ቢባል ከመሳሪክት አስቀድሞ የነበሩት ግዑዛን/የማይሰሙ ስለነበሩ/ ሰሚ በሌለበት መናገር አግባብ አይደለምና ነው።

የዕለተ ሕሁድ ፍጥሬታት

ሕሁድ "አህደ" ከሚል የግዕዝ ቃል የወጣ ሲሆን "አህደ" ማስት አንድ አደረገ ማስት ሲሆን ሕሁድ ደግሞ አንደኛ፣ መጀመሪያ ማስት ነው። ይህም ለፍጥረታት የመጀመሪያ ዕስት መሆኗን ያስረዳል።

በዚህ ዕለት የተፈጠሩ ፍጥሬታት ሰባትም ስምንትም ናቸው ይባላል። መፅሐል ኩፋል በዚህ ቀን ሰባት ፍጥሬታት ተፈጥሬዋል የሚል ሲሆን እንዚህም ነፋስ፣ እሳት፣ መሬት፣ ውሃ፣ ብርሃን፣ ሰማያትና፣ መላዕክት ናቸው ብሎ ጨለማን በመቀነስ መፅሀል ኩፋል ይናገራል። በሴላም በኩል ደግሞ ጨስማን በመደመር በዚህ ዕለት የተፈጠረውን ፍጥረታት ወደ ስምንት ክፍ ያደርጉታል። ይህም መፅሐፈ ኩፋሴ ሰባት ፍጥረት ነው ያለበት ምክንያት ጨስማንና ብርዛንን አንድ አድርጎ ስለሚቆጥር ነው። አራቱ ባህሪያተ ስጋ የሚባሉት ክላይ እንደዘረዘርናቸው ውዛ፣ መሬት፣ ነፋስ፣ እሳት ናቸው። እንዚህም አራቱ ባህርያት እያንዳንዳቸው የእግዚአብሔርን ባህርይ ያሣያሉ። ይኸውም መሬት ታጋሽነቱን፣ ውዛ ርህራሄውን እና ቸርነቱን፣ እሳት ክዛሊነቱን እና ነፋስ ፈታሄነቱን ያሳያሉ ይህም ሲባል ቅዱስ እግዚአብሔር ነገሮችን ሲያክናውን ያለምክንያት አይደለም በመጀመሪያ አራቱን ባህሪያተ ስጋ

- 1 **እሳት፡-** ሀያል ነው በተነሳ ጊዜ እርጥቡን ደረቁን ሁሉ ያቃጥላል ውሃ ካልክለክለው በስተቀር ገደል ካላጋጠመው በቀር ማቃጠሉን አያቆምም እግዚአብሔርም ቸርነቱና ምህረቱ ካልገደበው በቀር ሁሉን ያሻውን መስራት የሚችል አምላክ መሆኑን እንረዳበታለን፡፡
- 2 **ነፋስ**፡- ፍሬን ከንሰባ ይለያል እንዲሁም ጌታችን የድቅን ከአጥአን ይለያል ጣቴ 3፡12 ሳይ እንደተየፈ "አውድጣውን ፈፅሞ ያጣራል ስንዴዎንም በጎተራ ይከታል ገለባውን ግን ያቃጥላል" በሴላም ቦታ "አህዛብንም ሁሉ ከፊቱ ይሰበስባል እረኛ በጎቹን ከፍየሎቹ እንደሚለይ ሁሉ እርስ በእርሳቸው ይለያያቸዋል" ጣቴ 25፣32
- 3 ውሃ፡- ያደራውን የቆሸሸውን ሁሉ ቢያጥቡበት ያነጣል ሕግዚአብሔርም በክፉ ስራ ያደፋውን የሰውን ነፍስ ይቅር በለኝ ቢሎት በንስህ ሣሙና ያነፃልና ነው፡፡ በተጨማሪም ጌታችንም ራሱ በውሃ ይመሰላል "ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ ሕኔ ይምጣና ይጠጣ" በማለት ራሱን በውሃ መስሷል፡፡ በሴላ በኩል ውሃ የሚጠጣውን ያረካል "ሕግዚአብሔርም በኔ ብታምኑ ነፍስ ሕርካታን ታገኛላችሁ" ሲል ተናግሮዋል፡፡ ዮሐ 4፡14 ዮሐ 7፡37
- 4 መሬት፡- "በዓለ ፀጋ" ናት ሁሉን የሚያስንኝ ፀጋ ሐብት ያለው መሆኑን ለማጠየቅ አንድም መሬት ለሰው ልጅ ያሻውን አብቅላ ምግቡን ልብሱን እንደምትስጠው ሁሉ እግዚአብሔርም ልክ እንደመሬት ለሁሉ የሚበቃ ሀብት ያለው ለሰው ልጅ ምግበ ስጋና ምግበ ነፍስ የሚመግብ ባለጠጋ ነው። መዝ 84፡12 "እግዚአብሔር በጎ ነገርን ይሰጣል ምድራአችንም ፍሬዋን ትሰጣለን" በተጨማሪም መሬት የፈለጉትን ቢያደርጓት ቢያርሷት ቢቆፍሯት ምንም የማትል ታጋሽ እንደሆነች እንዲሁ እግዚአብሔርም ዕለት ዕለት የበደልነውን አይቶ እንዳሳየ ሁሉን ቻይ ታጋሽ ጌታ ነው።

```
የእሳት ባህሪያት
             ውዑይነት (ሙቀት))
             ብሩህነት (ብርሃን) > መደቡ ከብርሀንነት ነው
             ይቡስነት (ድርቀት)
የንፋስ ባሕሪያት
             ፅልመት (ጨለማነት)
             ውዕይነት (ሙቀት)
                           መደቡ ከጨለማነት ነው
             ርጠብነት (እርጥበት)
የውሃ ባሕሪያት
             ብርሑነት (ብርሀን) ን
             ርጠብነት (ሕርጥበት\ መደቡ ብርሃንነት ነው
             ቁሬርነት (ቅዝቀዜ)
የመሬት ባህሪትያ
             ይቡስነት (ድርቀት)
             ፅሱምነት (ጨለማነት) አመደቡ ከጨለማነት ነው
             ቆረርነት (ቅዝቃዜ)
```

- 5 ጨለማ፡- በዕለተ እሁድ ስምንት ፍጥረታት ከሚሉት አምስተኛ ደረጃ ላይ የሚገኝ ፍጥረት ነው (ዘፍ 1፡2) ጨለማን ለምን ልጠረው ቢሉ ባትሹኝ ባትመረምሩኝ አልገኝም ሲል ነው፡፡ ጨለማ አይዳስስም በእርሱ ውስጥ ያለን ነገር ማወቅ እንደሚከብድ ሁሉ የእግዚአብሔርንም ባሕሪይ መለኮት የማይመረመር መሆኑን ያስንነዝበናል፡፡ እግዚአብሔር አምላክ ለምን ጨለማን አስቀድሞ ልጠረ ቢሉ ተስፋ አሰጣችዋለው ሲል መንግስተ ሠማያትን አወርሳችኋለሁ ሲል አንድም ብትልልጉኝ ብትመረምሩኝ እንኛለው ሲል ነው ጨለማ የተልጠረው በአርምሞ (በዝምታ) ነው፡፡
- 6 **ሰባቱ ሰማያት፡-** ከጨስማ ቀጥሎ በዕለተ እሁድ የተፈጠሩ ሲሆን ሰባቱ ሰማያት ከላይ ወደታች (በቅድም ተከተል ሲፃፍ)
- 1 **ጽርሐ አርያም**፡ ከሰማይ ሁሉ በላይ ናት ለመንበረ መንግስት *እን*ደ አዳራሽ ጠፈር የምታገለግል ናት ከሥላሴ በቀር የሚያው*ቃ*ት የለም
- 2 **መንበረ መንግስት /መንበረ ፅባኦት/፡-** እግዚአብሔር በወደደው ምሳሌ ለፍጡራን የሚታይበት ነው ለኢሳያስ፣ ለሕዝቄኤልና ለወንጌላዊው ዮሐንስ ንጉስ መስሎ ታይቷቸዋል ኢሳ6፡1 ሕዝ 1፡26 ራዕ 4፡2 መዝ 101፡4
- 3 **ሰማይ ውድድ**፡- በኪሩቤል ላይ ተዘማቶ ለመንበረ መንግስት እንደ አዳራሽ ወለል ሆኖ የሚያገለግል ነው ሕዝ 1፡22 እና 26

- 4 ኢየሩሳሌም ሰማያዊት፡- በፊት ሳጥናኤል የተፈጠረበት በኋላም በዕለተ ምፅአት በጎ የሰሩ ሰዎች ርስት ናት 7ላ 4፡26፣ ዕብ 12፡22 ዮሐ 14፡1 አስራ ሁለት ደጅ አላት የደጆቿን ብርዛን ለአይን እጅግ የሚስቡ ናቸው፡፡ የብርዛን አዕማድም በየቦታው አለበት በዚህችም ሰማይ በ2ኛው ረድፍ በክዋክብት አንፃር ብርዛን አርክፍክፎበታል የብርዛን መጋረጃም አላት የ12ቱ ሐዋርያትም ስም በጉበኖቹም ላይ ተጽፎ ይገኛል፡፡
- 5 **ኢዮር፡-** የመላሪክት ከተማ ነው ሰባት የእሳት መ*ጋ*ረጃዎች ቅፅሮች ሰርቶላታል
- 6 **ራማ**፡- ሲፈጥር የኢዮርን ድንበር እርሱ ባወቀ *ገ*ደባት ሰባት የብርዛን መ*ጋ*ረጃና ሰባት ቅፅሮች ሰርቶሳታል
- 7 **ኤሪር፡-** ሰባት የብርሃን መ*ጋ*ረጃ የዕሳት ቅፅር ቀፅሮሳታል ድበሯን እርሱ ባወቀ ንዱቦታል። (እነዚህ ሦስቱ ዓለመ መሳዕክት ናቸው)

ከሳይ እንዳየነው ሰማያት ሰባት ሲሆኑ አስማት ግን ዛያ ናቸው እነዚህን በአራቱ በመጀመሪያ ፍጥረታት በመመደብ እንመስከታስን።

- 1 ዓለመ ውኃ የሚባሉት 4 ናቸው 1) ሐኖስ 2) ጠፌር 3) ውቅያኖስ፣ 4) ዓለምን የከበባት ምድርን ያፀናት የተሸከማት ውሀ ናቸው
- 2 ዓለመ እሳት የሚባሉት 8 ናቸው 1) ዕርሀ አርያም 2) መንበረ መንግስት 3) ሰማይ ውዱድ 4) ኢየሩሳሌም ሰማያዊት 5) ኢዮር 6) ራማ 7) ኤረር 8) ንሐነም እሳት
- 3 ዓለመ ንፋስ የሚባሉት 3 ናቸው1) በጠፌርና በሐኖስ መካከል አየር አለ "ባቢል" የሚባል 2) መሬትን በተሸከመው ውሃ መካከል አየር አለ 3) ከበርባሮስ በታች አየር አለ
- 4 ዓለመ መሬት የሚባሉት 5 ናቸው 1) ገነት 2) ብሔረ ብፁአን 3)ብሔረ ሕያዋን 4) ሲአልና 5) መሬት ናቸው፡፡

በአጠቃላይ ሕንዚህ ሁሉ ሲደመሩ ሃያ ዓለማት ይሆናሉ።

- ሲአል ሀጢአት የሠሩ ሰዎች ጊዜያዊ መቆያ ቦታ ናት
- ገነት ራሳቸውን ለአምላክ አስገዝተው ፅድቅ የሠሩ ሰዎች መቆያ ናት
- ብሔረ ብፁአን በድንግልና እግዚአብሔርን ያከበሩ ሰዎች መኖሪያ
- ብሔረ ሕያዋን በሕይወት ሳሱ ሳይሞቱ የተሰወሩ ሰዎች መኖሪያ

ለምሳሌ (ኤልያስ፣ ዮሐንስ፣ ሄኖክ) የሚኖሩበት ነው።

7. የመላዕክት አልጣጥር

መሳእክት "እምሀበ አልቦ ሀበቦ" (ካለመኖር ወደ መኖር) ከአምሳካዊ ብርሃን ተልጥረዋል መፅሀል "አክሲማሮስ" መሳዕክት ከእሳትና ከነፋስ ተልጥረዋል ይለናል። ነገር ግን ከእሳትና ከነፋስ ተልጥረዋል የሚለን ባህሪያቸውን ለመግለፅ እንደሆነ ብዙ ሊቃውንት ይተረጉሙታል ከእሳትና ከነፋስ ተልጥረው ቢሆንማ እንደ እኛ በበሰበሙና በልረሱ ነበር ከንፋስ ተልጠሩ ለምን አለ ቢሎ መሳዕክት እንደ ነፋስ ረቂቃን ናቸው አይታዩም እንደንፋስ አይዳስሱም ከእሳት ተልጠሩ ለምን አለ ቢሎ እሳት ብርሃናዊ ነው መሳዕክትም እንዲሁ ብርሀናውያን ናቸው ስለዚህ ግብራቸውን በጣየት ተናግሮዋል አንድም እሳት የማይጨበጥ እንደሆነ መሳዕክትም ረቂቅ መሆናቸውን እሳት እንደሚያቃጥል መሳዕክትም የእግዚአብሔርን ክብር በሚጋፉ ሰዎች ላይ ቅጣት እንደሚያደርሱ ሲያመለክት ነፋስ ደግሞ ልጣን ነው መሳዕክትም ስተልዕኮ ልጣን

መሳዕክት ለምን ተፈጠሩ ቢባል እግዚአብሔርን ለማወደስ /ለማመስንን/ ክብሩንም ለመውረስ ነው ይህ ማለት ግን ጌታ ከዛ በፊት አይመስንንም ማለት አይደለም። እርሱ ፍጥረታትን ከመፍጠሩ በፊት በባህሪው ምስጉን ነበር። ከተፈጠሩ መሳዕክት ውስጥ ሳጥናኤል አንዱ ነበር ሳጥናኤል የስሙ ትርጓሜ "አኃዜ መንጦላዕት" (የሥላሴን መጋረጃ) የሚከፍት የሚዘጋ ማለት ነው። አለቃም ነበር አምላካችንም ከፈጠራቸው በኋላ ተሰውሮባቸዋል አዋቂ አድርጌ ፈጥሬአቸዋስሁና ይሹ ይመርምሩ ሲል ነው። በዚህ ጊዜ ሳጥናኤል የሀጥያት መሠረት የሆነውን ሀሰት እኔ አምላካችሁ ነኝ በማለት ተናንረ ይህንም ክሱ በላይ መሳዕክት እንደሌለ ካፈጋንጠ በኋላ ነበር። አምላካችንን እስክናውቅ እነጠብቅ ሲሉ እነቅዱስ ንብርኤል አንዳንዶቹ ደግሞ አዎ እውነት አማልካችን አንተ ነህ ያሉት አብረው ከሥ ጋር ተጥለዋል። መፅሐፈ ሔኖክ 11፡4

መሳዕክት በመጀመሪያ ያልተፈጠሩበት ምክንያት እንደ ሳጥናኤል ያሉ መሳዕክት እንደሚኖሩ ሁሉን የሚያውቅ እግዚአብሔር አስቀድሞ ቢፈጥራቸው ኖሮ ሴሎች ከነርሱ በኋላ የተፈጠሩትን እኛ ፈጠርን ብለው እንዳያስቱ ከእነርሱ ትምክህትን ለማራቅ ሲል ነው። ወይም አብረን ፈጠርን በማስት እንዳይሰናክሉ ነው። መላዕክትን በ10 ከተማ በ100 ነገድ አድርን ፈጥሮአቸዋል። ነገድ ስንል ቁጥር ኖሮአቸው አይደስም ስመሳዕክት ስፍር ቁጥር የሳቸውም በመጀመሪያ በኢዮር በ4 ከፍሎ 40 ነገድ አደረገ

በመቀጠል ራማን በ3 ከተማ ከፍሎ 30 ነንድ

በመቀጠልም ኤረርን በ3 ከተማ ክፍሎ በ30 ነገድ

በድምሩ በኢዮር 40 ነንድ + በራማ 30 ነንድ + በኤረር 30 ነንድ = በድምሩ 100 ነንድ (መዝ 105፡4 ዕብ 1፡7

የመሳሪክትን ባህሪይ በአጭሩ ስንመለከት

መሳሪክት ጾታ የሳቸውም አያገቡም፣ አይ*ጋ*ቡም ማቴ 22፡30 መሳሪክት ሬቂቃን ስለሆኑ አጥንት የሳቸውም አይበሱም አይጠጡም አይወልዱም አይወለዱም ሱቃ 24፡30

8 **ብርሃን፡-** የዕስተ አሁድ የመጨረሻው ስምንተኛው ፍጥረት ነው ብርሃን የተፈጠረው ከመሳዕክት ውድቀት በኋላ ነው የተፈጠረውም በነቢብ /በመናገር/ ነው "ስይኩን ብርሃን" (ብርሃን ይሁን) በማስት

አምሳካችን ብርሃንን ከጨለማ በኋላ ልጥሮታል ለምን ቢሉ ብትሹኝ ብትመሪምሩኝ እንኛሁ ሲል አንድም ጨለማ የኦሪት ብርሃን የወንጌል ምሳሌ ነውና ኦሪት ከወንጌል እንደምትቀድም ጨለማን ከብርሃን አስቀደመ ምንም እንኳን ጨለማ ቀድሞ ቢልጠርም ብርሃንን ግን አያክልም ኦሪትም አስቀድማ ብትሰጥም ብርሃን ወንጌል ግን በልጣለች። ቅዱስ ጳውሎስም ኦሪትን በሌሊት ወንጌልን በመዓልት መስሎ አስተምሮዋል ሮሜ 13፡12 "በጨለማ ለሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን ወጣለት" እንዲል መፅሐፍ ጌታ 12ቱን ሰዓት ሌሊት 12ቱን ሰዓት መዓልት

ሥራ ስርቶበታል ስለምን ነው ቢሉ በጊዜው ፈቃዱ ቢሆን ፍፃሜውን ግን በኋላ የሚነሱ ቅዱሳን በ24 ሰዓት ውስጥ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ እያሉ እግዚአብሔርን የጣመስገናቸው ምሳሌ ነው። መዝ 33፡ 1

በተጨማሪም በዕስቱ ብርዛን ቀድሞ ስምን አልተፈጠረም ቢሉ በኋላ ዘመን "ማኖስቲኮች" ከሐዲዎች ስስነበሩ ቀኑን በመጀመሪያ የፈጠረው ደጉ አምላክ ነው ከዛ በኋላ በብርዛን ላይ ክፉ አምላክ ጨስማን ከለሰበት ይሉ ነበርና ነው አስቀድሞ ጨስማን የፈጠረው።

የዕስተ ሰኞ ፍጥራታት

ሰኞ በግዕዝ "ሰኑይ" ሲባል ይህም ሁስተኛው ዕለት ነው በእስተ ሰኞ አዲስ ፍጥረት አልተፈጠረም። በዕለተ እሁድ የፈጠረውን ከሰማይ እስከ ምድር የነበረውን ውሃ ሰሶስት ከፈሰው ዘፍ 1፡6-8

በሁስተኛው ቀን ውሀን ወደታችና ወደላይ ለየ በመካከሉም ጠፈርን አደረገ በዚህ ቀን ጠፈርን ብቻ ፈጠረ ኩፋሴ 2፡9 ከጠፈር በሳይ የቀረው ውሃ ሀኖስ ሲባል ከጠፈር በታች የቀረውን ደግሞ ውቅያኖስ ይባላል፡፡ ጠፈር ከመፈጠሩ በፊት ከምድር እስከ ኤረር ድረስ ውሀ ሞልቶ ነበር ሰኞ በአንደኛው ሠዓት ሴሲት በውሃና በውሀ መካከል ይለይ ዘንድ ጠፈር ይሁን ብሎ ቢያዝ በዓለም ሞልቶ የነበረው ውሀ ለሦስት ከፈለው፡-

- 1 ሀኖስ
- 2 ጠፌር
- 3 *ውቅያ*ኖስ ናቸው።

እግዚአብሄር ከጠራር በሳይ ያወጣው ውሀ ሐኖስ የተባለውን ጠራርን እንደይጫነው ባቢል የሚባል ነፋስ ወደ ሳይ አውጥቶ ሐኖስን አሸከመው ባቢልም የረጋ ነፋስ ነው ጠራርን ከታች ባቢልን (የረጋ ንሬስ) ከሳይ አድርጎ ሁሉን በየቦታው አፀናቸው። ሐኖስ የተባለው ውሀ ከሳይ ጠራርን ባያቀዘቅዘው ኖሮ የፀሐይ ትኩሳት ይሰብረው (ይበሳው) ነበር።

ሐኖስ፣ ጠፌር፣ ውቅያኖስ እያዳንዳቸው በቤተክርስቲያን ምሳሌ አላቸው ሀኖስ፡- በአብ ይመሰላል ምክንያቱም እግዚአብሔር አብን አላየነውም አልዳሰስነውም እንዲሁ ሀኖስም አይታይም አይዳሰስምና ነው፡፡

ጠፈር፡- በመንፈስ ቅዱስ ይመስላል ይህ በተለምዶ ሠጣይ የምንለው ነው፡፡ በመንፈስ ቅዱስ መመሠሉም መንፈስ ቅዱስ በሠው አድሮ ይታያል ነገር ግን አይዳሰስም ጠፈርንም እናየዋለን እንጂ መዳሰስ አይቻልም እግዚአብሔር ጠፈርን ማለትም በተለምዶ ሰጣይ የምንለውን ፈፅሞ ነጭ ወይም ቀይ አላደርገውም ይህም ነጭ ቢሆን የሰውን ዓይን ይበዘብዛል ቀይ ደግሞ ቢሆን ዓይንን ያሳውር ስለነበር የሚሰማማ ቀለም አድርጎታል፡፡

ውቅያኖስ፡- ሲሆን መሬት ላይ እንደመገኘቱ ምሳሌነቱ የወልድ ነው፡፡ ወልድ ስጋ ለብሶ በምድር አይተነዋልና በዚህ ይመሰላል ሶስቱም አንድ ውሃ መሆናቸው ደግሞ "ሥላሴ" ምንም እንኳን በአካል ሶስት ቢሆኑም በመለኮት አንድ መሆናቸውን ያሳየናል እንዲሁም ውሀ በሁሉም ቦታ እንደሚገኝ ሥላሴም በሁሉ ስፍራ የመገኘታቸው ምሳሌ ነው፡፡

ዕስተ ሰኞ የተፈጠረው የጠፈር ጥቅም

- 1 እግዚአብሔር አምሳክ በዕስተ ረቡዕ "ዘይኩን ብርሃናት ውስጠ ጠፈር ሰማይ ወያብርሁ ዲበ ምድር" ብርሃን ይሁን ባስ ጊዜ ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብት የሚፈጠሩ ናቸውና ለንዚያ ማመሳሰሻ ሲሆን አስቀድሞ ፈጠረው
- 2 ቅርፁ ጎበብ ያለ በመሆኑ ከመጠን ያለፈ የፀሐይ ሙቀት መፋጀት እንዲያቀዘቅዝ
- 3 የሠው ልጅ ሰማይን ሕያየ ሰማያዊ ርስቱን ተስፋ *እንዲያ*ደርግ ነው።

የዕለተ ማክሰኞ ፍጥሬታት

ማክሰኞ በግዕዝ ሰሉስ ማስት ሲሆን ሰሉስ ማስት 3ኛ ቀን ማስት ነው በዚህች ዕስት 3 ፍጥረታት ተፈጥረዋል።

እነር**ሥም 1) አትክልት - በ**እጅ የሚነቀሱ (የሚሰቀሙ)

- 2) አዝርእት በማጭድ የሚታጨዱ
- 3) ዕፅዋት የሚቆረጡና የሚላጡ

ሕዚህ *ጋር* ሳናነሳው ማለፍ የሌለብን የዕለተ ሠሉስ ፍጥረታት አራት ናቸው ይላል መፅሐፈ ኩፋሌ። በዕለተ ሰሉስ ሦስት ፍጥረታት ተፈጠሩ የሚሉ ሲቃውንት በዕለተ ሕሁድ 8 ፍጥረታት ተፈጠሩ ይሳሱና ጨለማን በመደመር መፅሐፈ ኩፋሌ ግን በዕለተ ሕሁድ 7 ፍጥረታት ተፈጠሩ ስለሚል ጨለማን በመቀነስ የዕለተ ሠሉስ ፍጥረታት ደግሞ 4 ፍጥረታት ስለሚል በጠቅሳሳው ፍጥረታት 22 ናቸው በማለት ይስማማሉ የዕለተ ሠሉስ ፍጥረታት 4 የሚሆኑት እንዴት ነው ቢባል 1) አዝርእት 2) አትክልት 3) እፅዋት 4) በንነት ያሉ አትክልት

- መጠለያ ሠርተን ከቀን ሐሩር ከሌሊት ቁር እንከለልባቸዋለን
- ታንካ/ መርከብ/ በመስራት ባሕር ከመስጠም እንድንባቸዋለን
- ቢበርደን አቃጥለን እንሞቃቸዋለን፣ ዕቃ ቢጠፋብን አብርተን እንፈልግባቸዋለን
- ምግበ ስ*ጋ እንዳር ጋ*ቸዋለን
- ልብስ ሰርተን እንጠቀምባቸዋለን

ከአራቱ ባሕርያት ተፈጥረዋል መፈጠራቸው በምን ይታወቃል ቢሱ በግብራቸው

- ከእሳት፡- እንደ ተፈጠሩ እንጨት ለእንጨት ባሳበቁዋቸው ጊዜ እሳት ይወጣቸዋል
- ከው*ሀ፡- እን*ደ ሆኑ ደግሞ ሲቆርጡዋቸው ደም የሚ*መ*ስል ይፈሳቸዋል ሴሳ እንደ ወተት እንደ ውሃ *ያለ ነገር ይ*ወጣቸዋልና
- ከነፋስ፡-
- ከመሬት፡- ቆርጠው በጣሏቸው ጊዜ ፈርሰው በስብሰው አፈር ሆነው ይቀራሉ

ከነዚህ ከአፈጣጠራቸው አንፃር ምሳሌነታቸው ስንመለከት

- 1) በሥራቸው 2) በጎድናቸው 3) በጫፋቸው የሚያፈሩ
- በሥራቸው የማያልሉ፡- ሥር የጌታ ምሳሴ ሲሆን ፍሬው ልደቱን፣ ጥምቀቱን አምነው ክብር የሚያገኙ የምእመናን ምሳሴ ነው "አነ ውእቱ ጉንደ ወይን" ዮሐ 15፡5 እ የወይን ማንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናቸው እንዲል፡፡
 - አንድም በሥራቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ከወፍ ከጠላት ሸሽገው የሚያስቀሩ በዚህ ዓለም ሲኖሩ ብዙ ትሩፋት ብዙ ምግባር ስርተው አብልተው አሳበሳንም አጠዋተው አሳጠጣንም፣ አልብሰው አሳለበስንም እያሉ ክብራቸውን ስውረው በወዲያኛው ዓለም የሚጠቀሙት የባለመቶ ክብር አምሳል ናቸው። ጣቴ 25፡34-40
- በ**ጎድናቸው የሚያፈሩ፡-** የሐዋርያት ምሳሌ ናቸው፡፡ ፍሬው ሐዋርያት ያስተማሩትን ትምህርት፣ ያደረጉትን ተአምራት አምነው ክብር የሚያገኙ በውሀ ተጠምቀው በመስቀሱ የፀኑ ፍሬአቸውን ከአፅዋፍ ሰውረው የሚኖሩ ናቸው ማቴ 7፡16
- በ**ሜፋቸው የሚያፈሩ፡-** የጌታ ምሳሌ ናቸው ፍሬው ጌታ ያስተማረውን ትምህርት ያደረገውን ተዐምራት አምነው ክብር የሚያገኙ የምዕመናን ምሳሌ ናቸው፡፡ አንድም በጫፋቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ወፍ ጠርጥሮት ጠሳት ለቅሞት የሚቀሩ በዚህ ዓለም

ብዙ ትሩፋት ብዙ ምግባር ሥርው ይታይልኝ፣ ይስማልኝ፣ ይታወቅልኝ ብለው በከንቱ ውዳሴ ተነድተው በወዲያኛው ዓለም ሳይጠቀሙ የሚቀሩ አምሳል ናቸው ከአንድ መሬት ወይንና ሙዝ ፊትና መርዝ ይበቅላሱና እንዲሁም ከአንድ አዳም ሀጥህ እና ዓድቅ ተገኝተዋል። እነዚህም ታላሳቅ ፍሬን፣ መካከለኛ ፍሬን፣ ጥቃቅን ፍሬን ያፈራሱ ጌታችንም በጎልማሳነቱ፣ በወጣትነቱ፣ በህፃንነቱ ዘመን ለሰራቸው ትሩፋቶች ምሳሌ ናቸው።

በሚያፈሩበት ወቅት አንፃር ምሳሌነታቸው

- ክሬምት ስምልመው በ*ጋ* የሚደርቁ በዚህ ዓስም በልተው ጠጥተው በወዲያኛው አስም የማይጠቀሙ የእነ ነዌ አምሳል ናቸው ሱቃ 16፡ 19
- ክሬምት ደርቀው በ*ጋ* የሚሰመልሙ በዚህ አስም ተርበው፡፡ ታርዘው መክራውን ተቀብሰው በወዲያኛው አስም የሚጠቀሙ ሰዎች አምሳል ናቸው፡፤ የእን አልዓዘር አይነቱ ሱቃ 16
- ቅጠል ኖሯቸው ፍሬ የማያፈሩ ደግሞ ሀይማኖት ሕያላቸው ምግባር ያልያዙ ናቸው "ወንድሞቼ ሆይ እምነት አሰኝ የሚል ሥራ ግን የሴሰው ቢኖር ምን ይጠቅመዋል እምነቱስ ሲያድነው ይችላል" እንዳስ ያሪ 2፡14
- ሕንዲሁም ቅጠል ኖሯቸው ፍሬ ያፈሩ ሀይማኖት ከምግባር አጣምረው የያዙ ቅዱሳንን ሲመስሉ በሴላ በኩል ፍሬም ሆነ ቅጠል ያላፈሩ ደግሞ ምግባር በሴላቸው አህዛብ ይመስላሉ

ተዘርተው በሚያፈሩበት ጊዜ ስናያቸው

• በጥቂት ጊዜ ተዘርተው የሚያፈሩት ግንቦት ተዘርተው በሰኔ የሚበቅሉ በትንሽ ዝናብ ፍሬ የሚሰጡ ሲሆን ይህ ባጭር ጊዜ መከራ የጌታን መንግስት የሚወርሱ ስማዕታትን ያመለክታል በላይስብን እና ፌያታዊ ዘየማንን አብንት እናደርጋለን። በግንቦት ተዘርተው በሴላኛው ዓመት ሐምሴ የሚያፈሩ ደግሞ የጌታችንን መንግስት ለመውረስ ብዙ ፌተናን መከራን የሚያዩ ቅዱሳን ምሳሴ ናቸው እንደ ቅዱስ ጊዮርጊስ፣ እንደ ኢዮብ ብዙ ደዌ ብዙ ስቃይ ያዩ የቅዱሳን ሰማዕታት ምሳሴ ናቸው። ምነው ጌታችን ሰውን በክብር አበላለጠው ቢሉ ይኽስ እንደልቡናው ዕናት እንደ አእምሮው ስፋት ነው ጌታ የሚችሉትን መከራ ይስጣል እንጂ የማይችሉትን አይስጥምና ነው።

• እንዚህን ሁሉ ያስገኘች ምድር ሰውን ትመሰላለች ሰው በሦስት ነገር ፀንቶ ይኖራል 1) በአጥንት 2) በጅማት 3) በደም

እንዲሁም ምድር እንደ አጥንታችን ድን*ጋ*ይ እንደጅማታችን ስር *እን*ደ ደማችን ው*ሀ* ይመሰሳ<mark></mark>ት

የማክሰኞ ዕለት ፍጥሬታት በእመቤታችንም ይመሰላል አምላካችን ደግሞ በዘር የማክሰኞ ፍጥሬትን ምድር ምግብ የሚሆኑ አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋትን እንዳስገኘች እመቤታችንም ለሰው ልጅ ሥጋውን ደሙን ምግበ ነፍሰ አድርን የሰጠንን ክርስቶስን "እንበለ ዘር" (ያለ ወንድ ዘር) አስገኝታለች

"ዘር ያልዘሩበት እርሻ አንቺ ነሽ የሕይወት ፍሬ ካንቺ ወጣ /ውዳሴ ማ ዘማክሰኞ/

• ምድር የእመቤታችን ምሳሌናት በሶስት ነገሮች እንደፀናች ሁሉ በድን*ጋ*ይ፣ በስር፣ በውሃ እመቤታችንም በሦስቱ በአብ- በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ለመፅናቷ ምሳሌ ነው።

አብ በየማት ከደነከ.

ወልድ አደረብሽ

መንፈስ ቅዱስ ፀለሰብሽ አካባሽ (አንቀጽ ብርሃን)

በዕስተ ሬቡዕ የተፈጠሩ

- ሬቡሪ ረብሪ ከሚል የግክዝ ቃል የተገኘ ሲሆን አራተኛ ማስት ነው በዚህ ዕለትም ልክ እንደማክሰኞ ሶስት ፍጥረታት ተፈጥረዋል
 - *እነር*ሱም፡
- 1. ወሐይ
- 2. ጨረቃ
- 3. ከዋክብት ናቸው

- ተፈጥሮአቸውስ ከምን ነው ቢሎ የፀሐይ ተፈጥሮ ከእሳት እና ከነፋስ ነው ጥቂት እሳት ከኮሬብ ጥቂት ነፋስ ከአዜብ ከፍሎ ፀሐይም ከእሳትና ከነፋስ እንደተፈጠረች በእሳትነቷ ትተኩሳለች በነፋስነቷ ደግሞ ከቦታ ወደ ቦታ ትንቀሳቅሳለች
- ጨርቃ እና ከዋክብትን ከነፋስ እና ከውሃ ፈጠራቸው ጥቂት ውሃ ከናጌብ ጥቂት ነፋስ
 ከአዜብ ከፍሎ ጨረቃንና ከዋክብትን ፈጠረ ሁለቱም ከውሃ እንደመፈጠራቸው
 ይቀዘቅዛሉ ከነፋስ እንደመፈጠራቸው ደግሞ ልክ እንደ ፀሐይ ከቦታ ወደ ቦታ
 ይንቀሳቀሳሉ።
- ▶ ከመቶ ነገድ ለአስሩ አለቃ መሳእክት ከሃሊነቱን ሊያሳያቸው ከታቸኛው ከተማ አውጥቶ በሳይኛው ከተማ አቆማቸው ከዚያም ለይኩን ካለው ብርሃን የስንኤ ፍሬ ታህል ከፍሎ ለፀሐይ ቀብቶ ለመሳእክት ቢያሳያቸው አስፌራቻቸው። ጌታም ለመሳሪክት ያልተቻለ ለሰው አትቻልም ብሎ ብርሃኗን ከሰባት እጅ ከፍሎ ሁለት እጅ ለጨፈቃ ቀባት አምስት እጅ ለፀሀይ ቀረ ዳግመኛም ከአምስት እጅ ብርሃን አንድ እጅ ነስቶ ለከዋክብት ለጠ ክብራቸውን አበላልጦ ቀባቸው።
 - "1 ቆሮ 15፡41 "በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያል" አራት እጅ ለፀሐይ ቀረ ዳግመኛም እግዚአብሔር አንድ እጅ ብርሃን ነስቶ ለሰማያት ለደመናት ቀባቸው ሶስት እጅ ደግሞ ለፀሐይ ተሰጣት ፀሀይም ዛሬ እንደምናያት ሆና ቀረች፡፡
- ▶ ፀሐይ ቀንና ሌሊቱን ብታበራ ከዋዕዩ ፅናት የተነሳ ፍጥረት ሁሉ በተቃጠለ ነበር ጨረቃና ከዋክብትም ቀንና ሌሊቱን ቢያበሩ ከቁር /ከቀዝቃዛ/ ብዛት ከውርጭ ጽናት የተነሳ ፍጥረት ሁሉ በተኮማተረ ነበር ስለዚህ ፀሐይ ቀን ያቃጠለቻትን ምድር ጨረቃና ከዋክብት በለሊት ያበርዳታል ጨረቃና ከዋክብት ለሊቱን ምድርን ያቀዘቅዛታል ፀሐይም በቀን በመውጣት ምድርን ታሞቃታለች።
- ▶ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን መፍጠሩስ ሕጠቀምባቸው ብሎ ነውን ቢሉ አይደለም ለሰው ልጆችና በዚህ አለም ለሚንኙ ፍጡሮች እንዲያበሩላቸው ብሎ እንጂ እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ብርሃን ፈጥሮ አለም በዚያ ብርሃን ብቻ እንድትንለግል ማድረግ ይቻለው ነበር ነገር ግን ለዘመን መታወቂያና መለያ ይሆን ዘንድ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን በቀን እና በለሊት አስለጠናቸው ዘፍ 1፡ 14

እነዚህ ፍጥታት *እያንዳንዳ*ቸው ምሳሌነት አሳቸው ይህም

 ፀሐይ፡- ሁል ጊዜ ሙሉ ሆና እንደምትኖር ጻድቃንም በምግባር በዛይማኖት ምሉአን ናቸውና ሃጥአንን በፀሐይ ይመስሳሉ፡፡ እንኤት ቢሉ ፀሐይ ብርሃኗ ሳይለወጥ በምሳት እንደምትኖር ሃጥአንም በክህደት ምሉአን ናቸውና፡፡

"ሀጥእ ልቡ እንደ ጨረቃ ይጎድሳል"

 ጨረቃ፡- ደግሞ አንድ ጊዜ ሙሉ አንዴ ግግሽ ስለምትሆን ባለፀኑ ሰዎች በዛጥአን ትመሰላሰች አንድም በጻድቃን ጨረቃ ትመሰላሰች ጨረቃ አንድ ጊዜ ስትሞላ አንድ ጊዜ ስትንድል ሕንደምትኖር ጻድቃንም ፍጹጣን ከሆኑ በኋላ በዛጥያት ቢሰናክሉ በንስሐ ይታደሳሉ "ምሳሌ 24፡16 "ጻድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃልና ይነሳማል" ተብሎ ሕንደተፃል

ሐሙስ፡- የሚሰው የዕለቱ ስም ሀምስ ከሚሰው የግእዝ ቃል የተገኘ ነው አምስተኛ <mark>ማ</mark>ስት ነው፡፡ አምስተኛነቱም እግዚአብሔር ፍጥረታትን መፍጠር ከጀመረበት ከዕለተ እሑድ ጀምሮ ያስው ቀን ማስት ነው፡፡

የሐሙስ ፍጥሬታት

እግዚአብሔር ሐሙስ በቀዳማይ ሰዓት <mark>ስ</mark>ሲት "ውሃ ሕያው ነፍስ ያላቸው ተንቀሳቃሾች ታስንኝ" ብሎ በማዘዝ ሦስት አይነት ፍጥረታትን ልጠረ። ዘፍ 1፡20 በዕለተ ሐሙስ የተፈጠሩት ሦስት ፍጥረታት ዘመደ እንስሳት የሚባሉት አሣዎች፣ ዘመደ አራዊት የተባሉት አዞ፣ጉማሬ፣ አሳነባሪ፣ ዘመደ አዕዋፍ የሚባሉት ደግሞ ዳክዬዎች ናቸው።

በዕለተ ሐሙስ የተፈጠሩት ፍጥሬታት ተፈጥሮአቸው ከአራቱ ባሕሪያተ ስጋ /መሬት፣ ውሃ ፣ንፋስና፣ ሕሳት/ ነው። አካላቸው ሥጋና ደም፣ አፅምና ጅጣት ሲሆን በደም ነፍስ ይንቀሳቀሳሉ የደመ ነፍስ ሕውቀት አላቸው ደመነፍስ ጣለትም በደም ነፍስነት፣ ኃይልነት የሚንቀሳቀሉ፣ የደም ነፍስ ያላቸው፣ ደጣቸው ሲቆም እንቅስቃሴያቸውም የሚቆም ጣለት ነው።

የሐሙስ ፍጥረታት በአካሄዳቸው በአኗኗራቸው አንፃር በሦስት ይክፈላሉ በአካሄዳቸው በልብ የሚሳቡ፣ በሕግር የሚሽከረከሩ፣ /የሚሄዱ/፣ በክንፍ የሚበሩ ይባላሉ። በአኗኗራቸውም አንጻር በባህር ውስጥ ተልጥረው በረው ወደ የብስ፣ ወደ ደረቁ መሬት የወጡ፣ በዚያው በተፈጠሩበት በባህር ውስጥ የቀሩ፣ ወጣ ገባ እያሉ ማስት ከባህር ወደ የብስ፣ ከየብስ ወደ ባሕር ወጣ ገባ እያሉ የሚኖሩ ይባላሉ። ከእንዚህም ፍጥረታት የሚበሉና የማይበሉ ለሰው የሚገዙና፣ የማይገዙም አሉ።

የሐሙስ ፍጥረታት ምሳሌነት

በባሕር ውስጥ የሚኖሩት ምሴሳነታቸው፡-

- በሕግዚአብሔር አምነው በስሙ ተጠምቀው በዚያው ፀንተው የሚኖሩ ሰዎች፤
- ▶ በሕን ሕግዚአብሔር ፀንተው በትዳር ተወስነው በሀብት በንብረታቸው መልካም ስራ ሕየሠሩ ዓሥራት አውጥተው፣ በዓላትን አክብረው የሚኖሩ የሕጋውያ ሰዎች፤
- ንብራችንን አንተውም ብለው ሲሰርቁ ሲቀሙ፤ ሲምሉና ሲንዘቱ የሚኖሩ የኃጥአን ምሳሌ ናቸው።

ወጣ ገባ እያሉ የሚኖሩት ምሳሌነታቸው

- አንድ ጊዜ ወደ ዓለም አንድ ጊዜ ወደ ገዳም ሲመሳለሱ የሚኖሩ መነኮሳት፣
- አንድ ጊዜ ወደ ሀይማኖት አንድ ጊዜ ወደ ክህደት የሚወሳውሉ ሰዎች፤

በባሕር ተፈጥረው በረው ወደ የብስ የሄዱት፡-

ከዘመድ አዝማድ ተለይተው ርቀው ከበረሃ ወድቀው ደምፀ አራዊቱን ፀብአ አጋንንቱን ግርማ ስሊቱን ታግሰው የሚኖሩ የመናንያን ምሳሌ ናቸው። አንድም በባህር ተልጥረው በረው ወደ የብስ የሚኖሩት የከሀዲዎች ምሳሌ ነው በሀይማኖት ኖረው በኋላ ይክዳሉና

አካሄዳቸውም

 በልብ የሚሳቡ፡- የመንግስት ምሳሌ ናቸው እንዚህ በልብ (በደረት) ተስበው ስራቸውን ፊቃዳቸውን እንዲፈፅሙ መንግስትም በልቡ ያሰበውን ይሠራል ይፈፅማል።

በሕግር የሚሽከረከሩ

"ያሳችሁን ትታችሁ ተከተሉኝ" ባለው አምሳካዊ ቃል መሠረት ሁሉን ትተው ከሴት ከወንድ ሕርቀው ድንግልናቸውን ጠብቀው ከትሩፋት ወደ ትሩፋት ሕየተሽ*ጋ*ንሩ የሚኖሩ የመናንያን ምሳል።

በክንፋቸው የሚበሩት፡-

ስመሰጠቷም ምሳሌ ነው።

ሥጋችሁን እንጂ ነፍሳችሁን ለመግደል የጣይችሉትን አትፍሩ ባለው አምሳካዊ ቃል ተመርተው ሳይፈሩ ዓሳውያን ነገስታት ካሉበት ገብተው ዛይጣኖታቸውን በመመስከር ሰማዕታትነታቸውን የሚፈፅሙ ሰማዕታት ምሳሌ ናቸው።

ሰው የሚባሳቸውና ለሰው *የሚገ*ዙት፡-

ለእግዚአብሔርና ስሰው በፍቅር በትሕትና የሚ*ገ*ዙ፣ የእግዚአብሔርን ፍቃድ የሚ*⊾*ፅሙ የባድቃን ምሳሴ ናቸው።

ሰው የማይበላቸው ለሰው የማይገዙት

ለእግዚአብሔርም ለሰውም የማይገዙ፣ አንንዛም አንታዘዝም ብለው በትዕቢት በዓመፅ የሚኖሩ የሃጣን ምሳሌ ናቸው።

እግዚአብሔር ከአንድ ባሕር ሦስት ወገን የሆኑ ፍጥረታትን ፈጠረ። ከአንድ ማየገቦ ሦስት ትውልድ፡- ትውሰደ ሴም፣ ትውልደ ያፌት፣ ትውልደ ካም ይጠመቁ ዘንድ መሰጠቱን ያሳያል። ከዚህም በተጨማሪ ልጅነት በአብ‹ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ተጠምቀው

በዕለተ ሐሙስና በዕለተ ዓርብ የተፈጠሩት ፍጥረታት "እንስሳት" በመባል አንድ ቢሆኑም በአኗኗራቸውና በግብራቸው ይለያያሉ። የሐሙስ ፍጥረታት ከባሕር ተለይው በየብስ /በምድር/ መኖር አይችሉም የፀሐይ ሙቀት ሲነካቸው ይሞታሉ። የግብር ፍጥሬታትም ከምድር ተሰይተው በባህር ውስጥ መኖር አይችሎም የባህር ውር ቅዝቃዜ ይገድላቸዋልና።

የዕለተ አርብ ፍጥሬታት

በዚህ እስት አራት ፍጥረታት ተፈጠሩ 1) እንስሳት 2) አራዊት 3) አዕዋፍ 4) ሠው ዓርብ፡- ዓርበ ካለው ግስ ሲወጣ ትርጉሙም ማካተቻ፣ መፈፀሚያ የሚል ትርጉም ይኖረዋል ይኸውም የፍጥረታት መፈፀሚያ መሆኑን ያመለክተናል ስድስተኛው ቀን ነው፡፡ ዓርብ እስት በቀዳማይ ሰዓት ሌሊት ልዑል እግዚአብሔር "ምድር ሕያዋን ፍጥረት እንደ ወንኑ እንስሳትና ተንቀሳቃሽ አራዊትንም እንደ ወንኑ ታወጣ" ብሎ አዘዘ ዘፍ 1፡54 እንዲሁም ሆነ በቃሉ መሠረት ሦስት ዓይነት ፍጥረታት ተፈጠሩ

- 1 **እንስሳት፡- ሣር** ነምተው ውሀ ተጎንሞተው የሚኖሩ
- 2 *አራዊት፡- ሥጋ* ቦምቀው ደም ተጎንምተው ውሃ ጠጥተው የሚኖሩ
- 3 **አዕዋፍ**፡- የዛፍ የሕህል ፍሬ ለቅመው፣ ሥጋ በልተው ውሀ ጠጥተው የሚኖሩ ናቸው የዕለተ ዓርብ ፍጥረታት የደመነፍስ ሕይወት ያላቸው ከአራቱ ባህሪያተ ስጋ የተፈጠሩ በልብ የሚሳቡ፣ በሕግር የሚሽከረከሩ፣ ሕና በክንፍ የሚበሩ ናቸው፡፡

ሕግዚአብሔር ሁሉንም የፈጠረው ወንድና ሴት አድርጎ ነው በዕለተ ሐሙስና በዕለተ ዓርብ የተፈጠሩ ፍጥረታት እንስሳት በሚል ቢታውቁም የሐሙስና የዓርብ መሆናቸው በምን ይታወቃል ቢሉ በአኗኗራቸው ይታወቃል የሐሙስ ፍጥረታት በየብስ የዓርብ ፍጥረታት በባህር ማደር አይሆንሳቸውም ስለምን በየብስና በባሕር አድርጎ ፈጠራቸው ቢባል የባሕርም የየብስም ፈጠሪ እኔ ነኝ ሲል አንድም የዓርብን ፍጥረታት በየብስ የፈጠራቸው በሐሙስ ፍጥሬታት ምስጢሬ ጥምቀትን እንደአስተማሪ ሁሉ በዓርብ ፍጥሬታት ምስጢሬ ትንሣኤ ሙታንን ሲያስተምር ነው እንጂ መሽቶበት አይደለም።

አስቀድሞ እንተገለፀው የደመነፍስ ሕይወት ያላቸው ስንል 1) እስትንፋስ ያለው በደም ያለ እስትንፋስ ማለት ነው።

የደመነፍስ ፍጥረታት ዕውቀትና ድምጽ አላቸው መዝ 103-20-22 የደመነፍስ ፍጥረታት የሰው ያህል ዕውቀት የላቸውም መዝ 31፡9 1ኛ ጴጥ 1፡12 ይዳ 1፡10

የዓርብ ፍጥረታት በሁለት ይከፈላሉ

- 1 **የቤት**
- 2 የበሬሃ (የዱር)
- 1 የቤት፡- ሀ) የቤት እንስሳ ሰው ለእርሻ፣ ለመንጓዣ፣ ለምግብነት፣ የሚጠቀምባቸው ናቸው፡፡ ለምሳሌ ላም፣ በሬ፣ ፈረስ፣ በቅሎ፣ ፍየል፣ በግ ወዘተ ናቸው፡፡
 - ለ) የቤት አራዊት፡- ቤት በመጠበቅ፣ ካውሬ በመከላከል፣ ለሰው ጥቅም የሚሰጡ ናቸው ምሳሌ፡ ውሻ ፣ድመት... ወዘተ
 - ሐ) የቤት አዕዋፍ የምንሳቸው በቤት ታዛ ተጠልሰው በጓሮ ዛፍ ተንጠልጥሰው የሚኖሩ ናቸው። ምሳሌ ዶሮ፣ ርግብ፣ ድንቢጥ... ወዘተ
- 2 የበፈ*ህ /የዱር/፡- ህ*) የበፈሃ *እን*ስሳት፡- ሰው ሲያዩ የሚሸሹ በዱር በበፈ*ህ* የሚኖሩ ናቸው ምሳሌ አ*ጋ*ዘን፣ ሚዳቆ፣ ዝሆን፣ ዋልያ... ወዘተ
 - ስ) የበረ*ሀ አራዊት ስ*ው በቀጥታ የማይገስገልባቸው ነው። ምሳሌ ነብር፣ አንበሳ፣ ጅብ... ወዘተ

በሴሳ በኩል የዓርብ ፍጥሬታት የሚበሉ ን**ሁሐን የ**ማይበሉት ርኩሳን ተብለው በሁለት ይከፈሳሉ።

ርኩሳን የሚባሉ በባህሪያቸው ነው እንጂ ሲፌጠሩ ርኩሳን ሆነው አይደለም ምክንያቱም እግዚአብሔር የፌጠሬው ሁሉ "ያመልካም እንደሆነ አየ ስለሚል" ዘፍ 1፡25

1 ንፁሐን /የሚባሎት/ የቤት ወይም የበረ*ሀ ሆነ*ው ሰው አርዶ *ሥጋ*ቸውን የሚ*መገ*ባቸው ወተታቸውን አልቦ የሚጠጧቸው እንስሳዎች ናቸው፡፡

ምሳሌ በግ፣ ፍየል፣ ሚዳቆ፣ አጋዘን.... ወዘተ

ንፁሐን አሕዋፍ የምንሳቸው ደግሞ ምሳሌ ዶሮ፣ ቆቅ፣ ጅግራ ...ወዘተ

ምሳሌ ፈረስ፣ በቅሎ፣ አህያ፣ ጥንቸል፣ አሳማ... ወዘተ

የማይበሱት ርኩሳን አዕዋፍ ደግሞ ምሳሌ፡- እርኩም፣ ጉጉት... ወዘተ

የእነዚህ ዕለተ ዓርብ ፍጥረታት እንቅስቃሴያቸውም

1 በእግር የሚሸከረክሩ 2) በደረታቸው የሚሳቡ 3) በክንፋቸው የሚበሩ እንዚህ ሦስት ዓይነት ፍጥረታት ከእሁድ- አርብ ያሉት ሲደመሩ ሀያ አንድ ይሆናሉ

የሥው አፈጣጠር

ሰው ማስት ሰብእ ከሚለው የግዕዝ ቃል የወጣ ሲሆን ትርጓሜውም 7/ሰባት/ ማስት ነው። ይኸው ከሦስት ባህሪያተ ነፍስ ከአራቱ ባሕሪያተ ስጋ አገናኝቶ ስለፈጠረው ሰውን ሰባት ባህሪ አለው ሲል ሰብእ አለው ይህ የሰው ዘር ሁሉ የሚጠራበት የባህርይ ስም ሲሆን የተለየ ስሙን ግን አዳም ብሎ ጠራው አዳም ማስት በጣም ሳይረዝም እንደ ድንክ ሳያጥር ይህ ቀረው የማይባል መልክ መልካም ማስት ነው አንድም ከመሬት የተፈጠረ ሰው ማስት ነው። ሦስት ባሕርያተ ነፍስ 1) ለባዊነት

- 2) ነባቢነት
- 3) ሕያውነት

አራቱ ባህርያተ ስጋ 1) መሬት 2) እሳት 3) ነፋስ 4) ውሀ ናቸው

እስከ አሁን ያየናቸውን 21ዱ ፍጥሬታትን እግዚአብሔር የፌጠራቸው በሐልዮ፣ በነቢብ ነው (በማስብና በመናገር) ነው ሥውን ግን በገቢር (በመስራት) ነው የፌጠሬው እግዚአብሔር አምሳክም አዳምን በራሱ አርአያና አምሳል ፌጠሬው፡፡ ለእግዚአብሔር ግዙፍ መልክ ባይኖሬውም ሥሳሴ የሰውን የሚመስል መልክ አሳቸውና ነው መዝ 26-8- መዝ 32፡18 መዝ 118-73 ኢሳ 66-1 መዝ 33-15-10 በእግዚአብሔር አምሳል ተፌጠሬ ሲል በአዋቂነቱ፣ በንፅህና፣ በቅዱስናው በሕያውነቱ፣ በንገርነቱ ነው፡፡

የሥው ልጅ ነፍስም በእግዚአብሄር ይመሰሳል የሰው ልጅ ልብ፣ ቃል፣ እስትንፋስ እንዳሰው ሁሉ ሥሳሴም ልብነት፣ ቃልነት፣ እስትንፋስ አሳቸው።

እግዚአብሔር አምላክ ቀደም ሲል የፈጠራቸው ፍጥረታት በሠርክ /በቀዳማይ ሰዓት ሌሊት/ ፈጥሮ አዳምን በነግህ ፈጠረው ሠርክ ጨሰማ ይከተሰዋል እንስሳቱ አራዊት፣ አ**ሪ**ዋፍ ጨሰማ በሚከተለው ሥርክ መፈጠራቸው

- መዋቲ ናቸሁ ሲሳቸው ነው በምድር በስብሳችሁ ትቀራሳችሁ ሲል ነው።
- አዳምን ግን በነግህ የፈጠረው ብሩህ አዕምሮ ያለህ ነህና በሐይማኖት በምግባር በት ጋት ብሩህ መንግስቴን ትወርሳለህ ሲል ነው።

እግዚአብርሔር ፍጥሬታትን ፈጥሮ ካከናወነ በኋላ አዳምን 22ኛ አድርጎ ፈጠሬው ይህም ደግ አባት የወሰደውን ልጅ ከመወሰዱ በፊት የሚያስፈልገውን ሁሉ እንደሚያሟሳለት ሁሉ ጌታ እግዚአብሔርም አስቀድሞ የሚኖርበትን ዓለም አመቻቸለት።

- እግዚአብሔር ሴሎቹን አጎንብሶ አዳምን ቀና አድርጎ መፍጠሩ አዳም ገዥ እናንተ ተገዥ አዳም ተንሳኤ እናንተ መዋቲ (ጧች) ሲላቸው ነው ሴላው ደግሞ መቆም፣ መቀመጥ፣ መተኛት፣ መነሣት እንዲችል አድርጎታል
 - በመቆሙ ሰማያዊነቱን
- . በመተኛቱ መሞቱን
- በመቀመጡ ምድራዊነቱን
- . በመነሳቱ *ትን*ሣኤውን ያመላክተል

ውው ረቂቅ ነፍስ ብትኖረውም መልዐክ አይደለም ግዙፍ አካል ቢኖረውም እንስሳ አይደለም ስጋዊና ሟች በመሆኑ ከመልዐክ ይለያል። እግዚአብሔር አምላክ እንስሳትን፣ አራዊትንና አእዋፍን የፈጠረው ወንድና ሴት አድርጎ ነው ነጠላ ፍጥረት ሆኖ የተፈጠረው አዳም ብቻ ነበር እግዚአብሔርም የአዳምን ብቻኝነት ተመልክቶ ረዳት እንደሚያስፈልገው በጣጤን በስምንተኛው ቀን " ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም የምትመቸውን ረዳት እንፍጠርለት" ዘፍ 2 በማለት በዚህም መሰረት ረዳት ይፈጥርለት ዘንድ ዕንቅልፍ ጣለበት "በማዕክለ ነቂህ ወነዋም" (መካከለኛ ዕንቅልፍ እና ንቃት) በሁለቱም መካከል ሔዋንን ከግራ ጎዲኑ ፈጠራት

ለምድን ነው እጅግም ሳያንቀሳፋ እጅግም ሳይነቃ ፌጠራት ቢሉ ፌፅሞ ተኝቶ ቢሆን ኖሮ ክአካሉ ኖሮ አዳም ምትአት መስሎት ክየት መጣች ብሎ በፌለን ነበር ፌጽሞ ነቅቶ ቢሆን ኖሮ ክአካሉ አካል ሲነካ ሳያመው አይቀርምና በዚህ የተነሳ እንዳይጠሳት ሔዋን የ15 ዓመት ጉብል አድርን ፌጠራት ይህም ሲባል እንግዳ ፍጥረት ማስንኘት ሳይሆን በአዳም አካል የነበረችውን ሔዋንን በሕልውና እንድትንኝ አደረጋት ማስት ነው።

ስምን ከጎት ፈጠራት ብንል ከፍ አድርጎ ከግንባሩ ፈጥሯት ቢሆን ኖሮ የባለይነኝ እንዳትል ዝቅ አድርጎ ከእግሩ ፈጥሯት ቢሆን ኖሮ የበታችነት እንዳይሰማት ነው አንድም ከጎት የፈጠረበት ምክንያት ጎን ያለው አካል በልብስ ስለሚሽፈን ሴትም መሽፋፈን እንደሚገባት ሲያጠይቅ ነው 1ኛ ቆሮ 11

አዳም ከጎጉ አጥንት ተተካክላ የተፈጠራቸውን ፍጥረት ባያት ጊዜ ከአጥንቴ የተገኘች አጥንት ከሥ*ጋ*ዬ የተገኘች ስጋ ናት ሲል ሴት ትባል አላት ዘፍ 2

ሴት ስተባለችው ሔዋን ብሎ ስም አወጣላት ሔዋን ማለት የሕያዋን እናት ማለት ነው ዘፍ 3፡ ትንቢቱ ግን አመቤታችንን የሕያዋን ሁሉ እናት ሲላት ነው፡፡

ሔዋን ለአዳም ረዳት ሆና ተፈጥራለች 1) ልጅ ለመውለድ

- 2) ለፍተወት
- 3) ከብቸኝት ስለምትረዳው

እግዚአብሔር ገነት ካሰገባቸው በኃላ ገነትን ጠብቃት ተንከባከባት ብሎ አስረከበው ዘፍ 2 አዳም እንዲጠብቃት በተሰጠቸው ገነት ውስጥ ሦስት ዓይነት ዕፅዋት ነበሩበት እነዚህም

- ብሳ ያለው
- አትብላ ያለው
- ብላም አትብላም ያለው ዕፀ ሕይወት ናቸው ዘፍ 2፡16-17

አዳም አትብላ የተባለበት ምክንያት

- 1 አዳም ለእግዚአብሔር ያለውን ፍቅር የሚገልፅበት
- 2 ፍ**ጡር**ነቱ የሚታውቅበት
- 3 *ነ*ፃ ፍ*ቃ*ዱ የሚታውቅባት ናት

አዳምና ሄዋን በንነት ሰባት አመት ከኖሩ በኋላ በሰባተኛው ዓመት "በምክረ ከይሲ" በዲያቢሎስ ተታለው የፈጣርያቸውን ትዕዛዝ በመተላለፋቸው ከንነት ተባረሩ አምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን ሲፈፀም ጌታችን በከፈለው ካሳ በሥርክ በዕለተ ዓርብ ከነልጅ ልጆቻቸው ተመልሰው ወደ ንነት ንብቶዋል።

የሰው ነፃ ፈቃድ

አንድን ድርጊት የማድረግ ወይም ያለማድረግ ማንም ሳያስንድደው በፍላንቱ ተመስርቶ የሚያደርግ ከሆነ ያ የተጠቀመበት መብት ነፃ ፊቃድ ይባለል፡፡ በነፃ ፊቃድ ውጤቱም ሕንደምርጫው ነው፡፡

• ሕይወት ሲሆን ይችላል

• ምት ሲሆን ይችላል

ማቴ 19፡16፡19 ማቴ 23፡37 ሲራክ 15፡15-17 ዘየ 30፡15 የሥው ልጅን እግዚአብሔር ሲፈጥረው በውስጡ ነፃ ፈቃድን አድርጎ ነው ገነት ለአዳም እንደ ቤተ መንግስት ተሰጥታው የነበረች ቦታናት ባጠፋ ጊዜ ግን እንስሳት ወደ ሚኖሩበት ምድር ተሰደደ

• አዳምና ሔዋን ተራቆቱ ሲባል ፀ*ጋ*ቸውን ተገፈ*ል ማስት ነው።*ሕግዚአብሔር አዳምን በልጅነት ማዕረግ በፍቅር በሕግዚአብሔር ቤት ይኖር ዘንድ ሕንጂ
ለባርነት የፈጠረው አለመሆኑን ዳግም ሕግዚአብሔር በገለፀው ፍቅሩ ታውቋል። ምንም ሕንዃን
አዳም በነፃ ፈቃዱ ተጠቅሞ ሞትን የመረጠ ቢሆንም።

ዕለተ ቅዳሜ

ሕግዚአብሔር በሰራው በሰባተኛው ቀን /በቅዳሜ ቀን/ አረፈ የተባለበት ምክንያት ስድስት ቀን ሲፈጥር ቆይተ በሰባተኛው ቀን መፍጠሩን አቆመ ስማስት ነው እንጂ የድካም ዕረፍት ዐረፈ ሰማስት አይደስም ኢሳ 40፣ 18

"እግዚአብሔር የዘሳለም አምሳክ የምድር ዳርቻ ፈጣሪ ነው አይደክምም አይታክትም" ።

